

ಭಿಕ್ಷುಕಿಯ ಔದಾರ್ಯ

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭಗವಂತನೇ ಬಂದಂತೆ ಸಂತನೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮನ್ನು ಬರದ ಬವಣೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆ ಸಂತ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಮುಖ ಶ್ರೀಮಂತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು 'ಈ ಬರದ ನಿವಾರಣೆಗೆ ನೀವೇನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ?' ಎಂದ. ಆಗ ಶ್ರೀಮಂತ ಹೇಳಿದ 'ನೋಡಿ ಸಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆ, ತಾವು ಹೇಳೋದು ಸರಿ, ಆದರೆ ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಈಗ ಬರಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಏನು?' ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಾರೆ ಎಂದವನೇ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದಂತೆ

ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂತ ಸುಮ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ, ಮಗದೊಬ್ಬ... ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನೂ ಕರೆದು ಇಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿರುವ ಬರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನ್ಯಾಸಿಸಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವರಾರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದತ್ತಲೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಬರದ ದವಡೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಇಲ್ಲಿನ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದ ಸಂತನಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ತುತ್ತು ಅನ್ನಕ್ಕೂ, ಗುಟ್ಟುಕು ನೀರಿಗೂ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ದುಃಖವೂ ಆಯಿತು. ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ಸಂತ ಮುಂದಾದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂತ 'ಮಹಾತ್ಮರೇ..' ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಅವರತ್ತ ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂತ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ತನ್ನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಕರೆದ ಧ್ವನಿ ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. 'ಏನು ತಾಯಿ...?' ಆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತ ಕೇಳಿದ.

'ಸಂತ ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನೀವು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಬರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆ...' ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಸಂತನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದಳು. ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಆಶೀರ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ 'ನೀನೇನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ತಾಯಿ' ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ ಸಂತ.

'ಸಂತ ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನಾನೋರ್ವ ಭಿಕ್ಷುಕಿ, ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯೇ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಾನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿಯೇ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣದ ಜನತೆ ನನ್ನ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಗಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. 'ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ' ಎಂಬಂತೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಬರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೀಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧಳಿರುವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ನನಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಸಂತನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಳು' ಆ ಭಿಕ್ಷುಕಿ.

ಅವಳ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಮೇರು ಗುಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೂಕ ವಿಸ್ಮಿತನಾದ ಸಂತನ ಮನಸ್ಸು, ತುಂಬಿ ಬಂದು ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದ ಭಾಷ್ಯ ಸುರಿಸಿದವು. ನಿಸ್ವಾರ್ಥದ ಅವಳ ಮಾತುಕತೆ, ಹೃದಯವಂತಿಕೆ, ಧಾರಾಳತನವನ್ನು ಕಂಡ ಸಂತ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಸಗೊಂಡ. 'ನಿಜವಾದ ಶ್ರೀಮಂತೆ ನೀನೇ ತಾಯಿ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಸಾಟಿಯಾಗಲಾರರು...' ಎಂದು ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಆ ಭಿಕ್ಷುಕಿಯ ದೊಡ್ಡ ಗುಣಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಆಕಾಶವೇ ಕರಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವಂತೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯ ತೊಡಗಿತು. 'ನೋಡಮ್ಮಾ ತಾಯಿ, ಅದಾವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಬರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆ ಎಂದೆಯೋ, ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಸಹ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ನೋಡು. ಅದಕ್ಕೇನೇ ಬಾರದಿದ್ದ ಮಳೆ ಇಂದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ಸಂತಸದಿಂದ ನಕ್ಕ ಸಂತ.

'ನಾವು ನಿಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತದೆ...' ಎಂದು ಆ ಭಿಕ್ಷುಕಿಯ ಔದಾರ್ಯದ ಗುಣವನ್ನು ಸಂತ ಇಡೀ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ. ಅವಳಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಬರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದೊದಗಿದ್ದ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿತು ಸಂತ ಇನ್ನು ತಾನು ಬಂದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ.

■ ಬನ್ನೂರು ಕೆ. ರಾಜು